

Η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Αρχιμανδρίτη Θεοδώρητου, Ηγουμένου της Μονής Αγίου Συμεών Καταμόνας

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου [Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου](#) εψάλη το πρωί της Πέμπτης 8ης Φεβρουαρίου 2024 στο παρεκκλήσι της Αγίας Θέκλης εντός του Κεντρικού Μοναστηριού της Αγιοταφικής Αδελφότητας στα [Ιεροσόλυμα](#), η [Εξόδιος Ακολουθία](#) του μακαριστού [Αρχιμανδρίτη Θεοδώρητου Καπαή](#), Ηγουμένου της [Ιεράς Μονής Αγίου Συμεών Καταμόνας](#), ο οποίος εκοιμήθη εν Κυρίω το βράδυ της Τετάρτης 7ης Φεβρουαρίου 2024.

Με τον Μακαριώτατο συνιερούργησαν Αγιοταφίτες Αρχιερείς και Πατέρες, με τη

τιμητική παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημητρίου Αγγελουσοπούλου και τη συμπροσευχή μοναζουσών και λαϊκών της Ελληνικής παροικίας των Ιεροσολύμων.

Τον Επικήδειο εκφώνησε ο Γέρων Αρχιεπίσκοπος Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο οποίος αναφέρθηκε στον βίο και τη δράση του εκλιπόντος. Αναλυτικά ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβάσμιοι Ἀρχιερεῖς,

κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἰστάμεθα δακρύζοντες πρό τοῦ σεπτοῦ σκηνώματος τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Θεοδωρήτου ἱερομονάχου, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν πρό τοῦ τάφου τοῦ τετραημέρου φίλου Αὐτοῦ Λαζάρου. Ἀθυμοῦμεν ἐπὶ τῷ χωρισμῷ, ὡς οἱ μαθηταί τοῦ Χριστοῦ μετά τήν ἔνδοξον Ἀνάληψιν Αὐτοῦ. Ἀναλογιζόμεθα ἀνθρωπίνως ὅτι ὄντως μέγα καί φοβερόν τό τοῦ θανάτου μυστήριον. Διερωτώμεθα πῶς διασπᾶται ἡ ἀρμονικωτάτη συμφυΐα ψυχῆς καί σώματος, πῶς ἡ ψυχὴ βιαίως χωρίζεται τοῦ σώματος, πῶς ὁ ἄνθρωπος διά τῆς παρακοῆς καί τῆς πτώσεως ἐπέφερεν εἰς ἑαυτόν τόν θάνατον καί ἤκουσε παρά τοῦ Δημιουργοῦ καί Πλάστου του τό : «γῆ εἶ καί εἰς γῆν ἀπελεύση», (Γεν. 3, 19).

Εἰς τά ἐρωτήματα ταῦτα τοῦ ἀνθρωπίνου προβληματισμοῦ ἔρχεται ὡς ἀπάντησις τό πρόσωπον, ἡ διδασκαλία καί τό ἔργον Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό γεγονός ὅτι συγκαταβαίνων ὁ Θεός εἰς τό γένος ἡμῶν, ἡσπλαγχνίσθη ἡμᾶς καί ἐν Χριστῷ τῷ Μονογενεῖ Υἱῷ καί Λόγῳ Αὐτοῦ ὠμοιώθη πρὸς ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους. Προσέλαβεν ἐν τῇ Ἐνανθρωπήσει τήν ἀνθρωπίνην φύσιν καί σάρκα ἡμῶν καί διά τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἀνέσυρεν ἡμᾶς ἀπό τοῦ Ἄιδου καί ἐχαρίσατο ἡμῖν τήν ἐν οὐρανοῖς καί παρ' Αὐτῷ αἰώνιον ζωὴν καί ἀνάπαυσιν.

Ἡ ἀλήθεια αὕτη ἀπεκαλύφθη εἰς τούς ἁγίους μαθητάς καί ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ. Οὗτοι κατεστάθησαν αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες οὐχί μόνον τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί Αὐτοῦ τοῦ Θεανθρωπίνου προσώπου Αὐτοῦ.

Εἶδον καὶ ἐψηλάφησαν Αὐτόν ἐν τῇ ἐπιγείῳ ζωῇ καὶ θεραπευτικῇ καὶ λυτρωτικῇ δράσει Αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀναστασίμῳ «ἐτέρα μορφῇ Αὐτοῦ» (Μάρκ. 16, 12). «Ἡ πίστις εἰς τὴν σώζουσαν ἀλήθειαν ταύτην ἀποτελεῖ παραμυθίαν, ἐλπίδα καὶ δύναμιν πρὸς ἀψήφισιν τοῦ φόβου τοῦ θανάτου καὶ δὴ καὶ αὐτοῦ τοῦ μαρτυρικοῦ. Ἡ Ἐνανθρώπησις, ἡ Σταύρωσις καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ συγκροτοῦν, συγκρατοῦν καὶ συνέχουν ὅλον τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν πίστιν ταύτην ἐνεκολπώθη καὶ ὁ ἀγαπητός, πολίος καὶ σεβαστός ἐκλιπὼν ἀδελφός ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτης Θεοδώρητος, καθότι οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐχειροθετήθη μοναχός εἰς τὴν ἱεράν Μονὴν Τρωοδιτίσσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἐκ ταύτης ἦλθε διὰ θεραπείαν τῆς ἐπισφαλοῦς ὑγείας τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἰς τό ἐν Ὁρεινῇ Ἰσραηλινόν νοσοκομεῖον Χαντάσσα. Εἰς τό ἐξῆς, τῇ προτροπῇ τοῦ Γέροντος αὐτοῦ ἱερομονάχου Παγκρατίου, τόν ὁποῖον λίαν ἠύλαβεῖτο, ἐζήτησε καὶ ἐνετάχθη εἰς τὴν Ἀγιοταφίτικὴν ἡμῶν Ἀδελφότητα ὀλίγον μετὰ τό ἔτος 1967. Ταύτην διηκόνησε εἰς διαφόρους διακονίας μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως, ὑπερβαίνων τὰς δυσκολίας τῆς ὑγείας αὐτοῦ. Ὡς Παιδονόμος ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Σχολῇ, ὡς ἐφημέριος εἰς τὴν ἱεράν Μονὴν τῆς Μεγάλης Παναγίας ἐπὶ ἔτη, ὡς μέλος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, διορισθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου. Κυρίως δέ ὡς ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς ἁγίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου εἰς Καταμόνας συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1979. Τὴν Μονὴν ταύτην καὶ τόν ναόν αὐτῆς διετήρησεν ὡς λειτουργικόν κέντρον τῆς ἐν Καταμόνας Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἦτο ἀνέκαθεν καὶ ὡς Προσκυνηματικόν κέντρον διὰ τοὺς ἀφικνουμένους ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων χωρῶν προσκυνητάς. Ἐπροστάτευσε δέ αὐτὴν ἐκ τῶν ἑξωθεν ὑποβλεπόντων αὐτήν, λόγῳ τῆς ἱστορικῆς θέσεως αὐτῆς. Ἀξιοποιῶν εὐσυνειδήτως τὰς δωρεὰς τῶν προσκυνητῶν, μὴ παραλείπων ἐν ταύτῳ νὰ ἐλεῇ τοὺς δεομένους, ἀνεκαίνισε τόν ναόν αὐτῆς καὶ ἐνεπλούτισε τὰς ἀγιογραφίας αὐτοῦ. Πολλὰς δέ ἐπετέλεσε ἐξωτερικὰς ἐπισκευὰς πρὸς συντήρησιν καὶ καλλωπισμὸν αὐτῆς. Χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ τό Πατριαρχεῖον κατῴρθωσε τό δυσκατόρθωτον, τὴν ἀπόκτησιν δηλονότι τεμαχίου λειψάνου τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου παρὰ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κροατίας τό ἔτος 2010, φυλασσομένου ὡς θησαυροῦ τῆς Μονῆς, τῆς ἀνακομιδῆς αὐτοῦ ἐορταζομένης τὴν 25ην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ ἔργα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ταῦτα, ἐπὶ τό ἔντιμον καὶ ἐνάρετον μοναχικόν καὶ ἱερατικόν ἦθος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἀγόγγυστον ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπὶ πολλὰ ἔτη δοκιμασίας τῆς ὑγείας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν μέριμναν αὐτοῦ δι' ἐβδομαδιαίαν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῇ Μονῇ καὶ Θείαν κοινωνίαν ὑπ' αὐτοῦ κληήρους ὄντος, παρακαλοῦμεν τόν φιλόανθρωπον Θεόν ἡμῶν, ὅπως ἐπίδῃ καὶ συγχωρήσῃ αὐτῷ εἶτι ὡς ἄνθρωπος ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως ἥμαρτεν καὶ κατατάξῃ

τήν ψυχήν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων μετὰ ὁσίων καὶ δικαίων ἐν ἀπολαύσει καὶ ἀγαλλιάσει τοῦ ἱλαροῦ φωτός τῆς τρισηλίου δόξης Αὐτοῦ, ἀποδίδων αὐτῷ τόν τῆς δικαιοσύνης στέφανον, «ὅν ἀποδώσῃ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τήν ἐπιφάνειαν Αὐτοῦ». Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη !»

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Αριστόβουλος προϊστάτο της εξοδίου νεκρικής ποιπής προς την Αγίαν Σύναν όπου ο εκλιπών ενταφιάσθηκε στο

rpt

rpt

